

מה אומר הרופא?

מ"זרעים של מסטיק" – למרעה של פלסטיק

ד"ר אורי ספקטור, "החקלאית", פודס חנה

בשטח עצמו נמצא שחלק גדול מהדרך שהובילה למרעה עובר במזבלה ישנה המכילה כמות עצומה ובתפזורת גדולה של שאריות פלסטיק.

כל העגלות שנראו כפגועות קיבלו טיפול בחומר משלשל בכמות גדולה, מתוך כוונה לנסות לנקות את מערכת העיכול. הוחלט להפסיק את המרעה לכמה ימים, ולהעביר את כל עדר העגלות לסככה קרובה למכון החליבה, כך שאפשר יהיה לבדוק את מצבן יום יום במשך כל השעות.

עוד באותו לילה נשחטו שתי עגלות ובבית המטבחים נמצאו אותן יריעות פלסטיק בכמות עצומה בקיבה. לאחר יום נשחטו עוד שתיים, כך שמספר העגלות שהוספדו הגיע ללחמש. יש לציין שהמשק ביקש, וקיבל לשימוש, את הבשר השחוט והמפורק כולל האברים הפנימיים שלא נפגעו.

שמור על בהמותיך

הפרות מוקרות כחיות סקרניות שנוטות להכניס לפיהן מכל "הבא ליד". הפעם נודמן להן חומר הנבלע בקלות, מבלי כל מאמץ אבל שאינו ניתן לעיכול, ומשהוא מגיע לקיבה אין באפשרותו לצאת ממנה לא מעלה ולא מטה. ברגע שהוא חוסם את המעבר בין הקיבות אין כל אפשרות להציל את הבהמה, חוץ מאשר על ידי התערבות כירורגית, ולפתרון כזה קשה להגיע כשיש לפניך למעלה מעשרים פרות החשודות כנפגעות!

מכאן המסקנה היחידה: כשמעלים בהמות לאיזור מרעה מחוץ למשק, עלינו לעקוב אחריהן בשבע עינים וברציפות, ועל אחת כמה וכמה כשהשטח מכיל פסולת ואשפה. היות ואנחנו חיים בתקופה מודרנית, ומוצרי הפלסטיק שייכים לתקופתנו זו, ועד היום רק "לטוב", נקלענו גם להמשך האימרה: "וגם לרע".

בחודשי החורף נהוג במספר משקים באזורנו להוציא את העגלות למרעה טבעי. שטח המרעה נמצא בקירבת הבית והנוהג שונה בכל משק. ישנם שמחזירים את הבקר הביתה כל יום, וישנם שמשאירים את העגלות בשטח, ומבקרים שם מדי יום ביומו. שטח המרעה הוא שטח אשר איננו כשיר לגידול שדה כלשהו ומידת העשב הצומח בו, הן מבחינת כמות והן מבחינת איכות, תלויה גם בכמות הגשם שירד וגם בעיתוי ירידת הגשם.

מזון פלסטי

באחד המשקים שבאיזור עבודתי, הדרך מהרפת למקומות הרעה עוברת באדמות טרשים, שטחים עזובים ונטושים וגם שטחי מזבלה.

בחודש העבר – לאחר שכבר יצאו שבועות מספר למרעה – "נתקעו" באמצע הדרך חזרה הביתה בשעות הערב מספר עגלות. חלק מהן נמצא רובץ בשטח, חלק עומד באפתיית, וחלק הגיע לרפת ושכב על הטפחות.

בבוקר – כשהגעתי לרפת ביום הביקור השבועי – נמצאה עגלה אחת מתה. בניתוח שלאחר המוות, נמצא: הקיבה הראשונה (ההמסס) מלאה וגדושה **יריעות פלסטיק** מכל הגדלים ומכל הצבעים. הן צפו במזון הנוחלי הממלא את הקיבה והמעבר בין קיבה זו והקיבה השנייה (בית הכוסות) חסום לחלוטין. שלושת הקיבות (זו האחרונה, קיבת העלעלים וקיבת המיצים) והמעים לכל אורכם, **ויקים לחלוטין ממזון**. במעים נראה שזה מספר ימים לא שהה בהם בכלל מזון כלשהו.

בבדיקה גופנית של שאר הבהמות שנראו כחולות נמצא, נוסף לאפתיית הגדולה, גם מצב של רזון מתקדם. הרפתנים הצליחו להביא את כל העדר מהשטח הביתה.